

ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಹನೂರು

ಜಾನಪದ ತಡ್ಡ, ಕೆಗಾರ, ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಹನೂರು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರವೇಷ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಧಾಘಾರಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಎಮಿರಿಟ್‌ ಪ್ರಾಧಾಘಾರಕಾಗಿದ್ದರೆ. 40ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸಕತ್ವಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ‘ಅಜ್ಞಾತನೊಬ್ಬನ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆ’ ಕಾದಂಬರಿ ಒದಗಿರ ಮೇರಿಯಲ್ಲದ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆದಿದೆ. ಅದೀಗ ನಾಲ್ಕನೇಯ ಮುದ್ರಣವನ್ನು ಕಂಡಿರುತ್ತದೆ.

‘ಕೇರಿಗೆ ಬಂದ ಹೋರಿ’, ‘ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಮುಖ’ ಮತ್ತು ‘ಕಳಿದ ಮಂಗಳವಾರ ಮುಸ್ಟಿಂಜೆ’ ಅವರ ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳು. ‘ಬಾರೀರ್ ಗೀಜಗನ್’, ‘ನಿಕ್ಕೇಪ’ ಅವರ ಇನ್ನರಡು ಕಾದಂಬರಿಗಳು. ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹಲವಾರು ಕೃಂಗಳನ್ನು ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ವಿಶ್ವಕೋಶ ‘ಎನ್‌ಸೈಕ್ಲೋಪಿಡಿಯಾ ಅಫ್ ವ್ಯೋಲೋಕೆಲ್ಲರ್ ಅಫ್ ಕನಾಟಕ’ ಕನ್ನಡ ಜಾನಪದವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಹನೂರು ಚಿನ್ನೇನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಇದ್ದು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಚಿನ್ನೇನ ‘ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ಹಾಕ್ಟ್ ಅಫ್ ಏಷ್ಟನ್ ಸ್ಟ್ರೀಲ್ಸ್’ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಅವರ ಹಿಂಬಣೆ. ದಿ. ಮಹಾಪಂಥ ‘ಮಾನ ಬೇಡರ್’ ಬುಡಕಟ್ಟ ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಸಕ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರಪಂಳ ದ್ರಾವಿಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಹನೂರರು ಶಾಸನ, ಹಳಗನ್ನಡ ಮತ್ತು ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಕೊಂಡಿಯಂತಿದ್ದಾರೆ.

ಹಂಚಿ ಉಣಿಬೇಕು. ವಾರವೇಲ್ಲ ಇದಾಗದಿದ್ದರೂ ಸೋಮವಾರ, ಶುಕ್ರವಾರವಾದರೂ ಆಗಬೇಕು. ಇದೇಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಬಡತನವಲ್ಲ. ಮಾಡೇಶ್ವರ ಇಲ್ಲವೇ ಮಂಟೇಶ್ವಾಮಿಯ ಮರದ ಗುರುಗಳು, ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಭಕ್ತರ ಮಹಾತ್ಮೆಗಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ದಿಕ್ಕೆಯೇ ಹಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾರನ್ನೂ ಬಾಯೆತ್ತಿ ಬಂದುಬಾರದು, ಕೊಯ್ದು ಉಣಿಬೇಕು ಎಂಬುದು ದಿಕ್ಕು ವಿಧಾನದ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ತತ್ವಗಳು. ಇದೇನೇ ಇರಲಿ ನನ್ನ ಸುತ್ತಿನ ಮಾತ್ರ, ಜನಪದ ಜೀವನ ಕ್ರಮ, ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ, ತೋರವೆಯ ನರಹರಿ, ರಾಘವಾಂಕ, ಗೋಪಿನ ಕಥೆಯ ಸಂಗತಿಗಳು ಇವು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇಂದ್ರರೂ ಇವು ನಾನು ಬರೆಯೆಬಹುದಾದವು ಎಂದು ಅನಿಸಿರುತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ಜೀವಿ ಅವರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಮಾತಾಪಿ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬರುವಲ್ಲಿ ಏನೂ ಬರೆಯಲಾಗದೆ ನಮ್ಮ ಉರಿನ ಮಳೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದಿದ್ದೇನವೇ.

ಪಳೆಂಟು ದಿನ ಒಂದೇ ಸಮ ಮಳೆ ಹೊಡೆದು ತೆಂಕಲ ಕಾಡಿಂದ ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ನಮೂರ್